

РЕШЕНИЕ

№ 3535

гр. София, 31.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 04.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **8858** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с. чл. 166 ал. 2 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „Напоителни системи“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „О. купел“, [улица], представлявано от изпълнителния директор А. М., чрез процесуален представител юрк. П., срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 78/09.09.2022 г., издаден от директора на Б. дирекция „И. район“ – [населено място] към МОСВ.

В жалбата се поддържа, че издаденият АУПДВ е незаконосъобразен, поради нарушение на материалния закон. Не било спазено изискването за форма, тъй като не съдържал фактическите и правните основания за издаването му. Иска се отмяна на административния акт.

В съдебно заседание дружеството е представлявано от юрк. Х., който поддържа жалбата, като изтъква, че в хода на издаването на АУПДВ са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в неизвършване на проверка относно правилното определяне на приложимата такса. Претендира разноска, за които е представен списък.

Ответникът - директор на Б. дирекция „И. район“ – [населено място] към МОСВ, чрез юрк. Г., оспорва жалбата, като твърди, че не са налице сочените в жалбата пороци. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Допълнителни аргументи
Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не е заявила становище по

основателността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, намира следното:

„Напоителни системи“ ЕАД притежава разрешително № 003536/17.02.2005 г., изменено и продължено с решение №291/26.10.2010 г., издадени от министъра на околната среда и водите, по силата на което на дружеството е предоставено правото на водовземане от яз. „Б.“, изграден на река Крива, в землището на [населено място], общ. Б., обл. П.. Разрешена цел за напояване и риборазвъждане, с лимит на ползваната вода до 42 млн. м³/год., в т. ч. 0.300 млн. м³ вода за риборазвъждане. Водовземането се осъществява в съответствие с месечните графици за използване на водите на комплексните и значими язовири, утвърдени от Министъра на околната среда и водите през месеците април, май, юни, юли, август, септември и октомври, с краен срок на разрешителното до 30.10.2020 г.

В раздел „Такса водовземане“ от разрешителното е вменено задължение на титуляря да заплаща такса за водовземане, съгласно размерите и сроковете, определени в Тарифата на МС по чл. 194 от Закона за водите. Таксата се определя съгласно Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС № 383 от 29.12.2016 г., обн. ДВ. бр. 2 от 6 януари 2017 г. с цел на водовземането напояване и риборазвъждане.

При извършена проверка от експерти на Б. дирекция И. район на 05.07.2021 г., обективирана в констативен протокол № Пз-237/05.07.2021 г., във връзка с дължими такси по разрешително № 003536/17.02.2005 г., изменено и продължено с решение № 291/26.10.2010 г., е констатирано, че не е заплатена дължимата такса за водовземане от повърхностни води за периода 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г., в размер на 85 132,30 лв.

Констативния протокол, заедно с покана за доброволно изпълнение на задължението, са предявени на титуляря на разрешителното с писмо изх. № ПО-02-4/11.01.2022 г.

С писмо изх. № ПО-02-4/11.01.2022 г. на „Напоителни системи“ ЕАД на основание §9, предл. второ от ПЗР на ЗВ, чл. 195б, ал. 2, т. 3 ЗВ, вр. чл. 182, ал. 2, т. 1 ДОПК, е изпратена покана за доброволно изпълнение за дължимата сума за периода 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. в размер на 85 132.30 лв., върху която е начислена и дължимата законна лихва за периода на забава. Дружеството е уведомено, че при неспазване на указания срок от получаване на поканата, ще се предприемат действия за откриване на производство по установяване на публично държавно вземане и за принудително събиране заедно с лихви и разноски. на основание чл. 26 АПК на „Напоителни системи“ ЕАД е изпратено уведомление, че започва процедура по установяване на незаплатените такси, с което му е указана и възможността да се яви в Басейновата дирекция , за да се запознае със събраните доказателства в административното производство по установяване на публично задължение. Също на основание чл. 34 АПК, за да се гарантират правата му, е осигурена възможност да се запознае с административната преписка и всички документи към нея, като при желание, може да се снабди с препис от доказателствата и да изрази становище по тях. Поканата за доброволно изпълнение е връчена на 13.01.2022 г.

Издаден е Акт за установяване на публично държавно вземане № 78/09.09.2022 г., с който за периода 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. е определено задължение както следва: $50\,374\,140\text{ м}^3 \times 0,0013 \times 1,3 = 85\,132,30\text{ лв.}$, и дължима законна лихва за забава

от 16.02.2021 г. до 09.09.2022 г. в размер на 13 504.01 лв., както и законна лихва до окончателното погасяване на главницата от датата, следваща датата на издаване на АУПДВ. Дължимите такси за водоземане от повърхностни води са изчислени на база добитото и използвано водно количество, коригираща декларация с вх. № КД-04-2068(а)/10.05.2021 г. и съгласно чл. 194, ал. 1, т. 1, б. „а“ и ал. 6 ЗВ, вр. чл. 166 ДОПК, съгласно чл. 1, ал. 1, т. 1, б. „а“, чл. 3, ал. 1, чл. 7, ал. 1, ал. 3, чл. 11, ал. 1, чл. 12, ал. 1, т. 3 и ал. 3, т. 2 от Тарифа за таксите за водоземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС № 383/29.12.2026 г.

В хода на съдебното производство са приети писмените доказателства, съдържащи се в административната преписка. Допусната е до изслушване съдебно-икономическа експертиза, която следва да отговори на въпроса какъв би бил размера на таксата за водоползване от повърхностен обект – язовир „Б.“ за периода 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г., съгласно разрешителното, като се приложи корекционен коефициент съгласно чл. 12, ал. 3, т. 1 от Тарифата за таксите за водоземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, а именно 0.7. Вещото лице, след като се е запознало с материалите по делото е приело, че общият обем съгласно разрешителното е в размер на до 42 млн. куб. м. годишно, включително 0.300 млн. куб. м. за риборазвъждане и до 13 млн.куб.м. за компенсиране на недостиг от вода от яз. „Т.“ и яз. „Б.“ в условията на суха година, или общо 55 млн. куб.м. Вещото лице е приело, че водоземането за напояване и риборазвъждане на повърхностни води за периода, в размер на 50 374 140 куб.м. не надвишава разрешеният лимит за напояване до 55 млн.куб.м./год., поради което на основание чл. 12, ал. 3, т. 2 от Тарифата единичният размер на таксата 0.0013 лв. куб.м. следва да се умножи по 0.7 и в отговор на поставената задача е изчислило размер на таксата 45 840.47 лв.

Съдът намира заключението на вещото лице за компетентно изготвено, съобразно поставената задача, а именно преизчисляване на таксата с приложим коефициент 0.7. Дали това е правилният коефициент обаче, вещото лице не може да определи, тъй като това е правен въпрос. Ето защо, съдът принципно приема заключението, като по същество, дали това е правилният коефициент, ще бъде изяснено по-надолу в настоящото решение.

По допустимостта на жалбата:

Съдът намира жалбата за подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 АПК. Същата отговаря на изискванията на закона относно формата и съдържанието ѝ, поради което същата е редовна и допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.166 ал.1 от ДОПК, установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон, който в случая е ЗВ, а ал.2 на същата разпоредба допълва ,че ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в Административнопроцесуалния кодекс. Предвид нормата на чл. 195б ЗВ съдът намира, че оспореният АУПДВ е издаден от компетентен орган – директор на басейнова дирекция. Същият е с необходимото съдържание и форма, поради което не са налице основания за неговата нищожност.

При извършената служебна проверка съдът не констатира съществени нарушения на административнопроизводствени правила. Жалбоподателят е надлежно уведомен за

започване на производството с писмо с № ПО-02-4/11.01.2022 г. и на същия е предоставена възможност да заяви становище и да ангажира доказателства, да направи писмени бележки и възражения. Спазени са правилата на чл.26 от АПК и на дружеството-жалбоподател е било гарантирано правото на защита. Имало е възможност да направи всичките си искания и възражения и да представи писмени доказателства. Нито в административното производство, нито в настоящото съдебно производство, жалбоподателят представи нови писмени доказателства, установяващи плащане на процесните задължения. Актът се съставя въз основа на писмени доказателства, включващи: 1. извлечения от сметките, по които постъпват таксите; 2. платежни и други счетоводни документи, издадени от лицата, използващи водите; 3. покана към лицето за доброволно изпълнение; 4. констативни протоколи от извършения контрол за изпълнение на задължението /чл.195, ал.2 ЗВ/. Процесният акт е издаден въз основа на представена от дружеството декларация по чл. 194б ЗВ за периода, поканата за доброволно изпълнение и констативен протокол от проверка за изпълнение на задълженията.

Според настоящия съдебен състав оспореният АУПДВ е издаден и в съответствие с приложимия материален закон.

Предмет на съдебна проверка е акт по чл. 195б от Закона за водите, установяващ държавно вземане с публичен характер, касаещо неплатена такса за водовземане на води, определена на основание чл. 194, ал. 1, т. 1 б. "а" от Закона за водите, в размера, съгласно чл. 1, ал. 1, т. 1, б. "а", чл. 3, ал. 1, чл. 7, ал. 1 и ал. 3, чл. 11, ал. 1, посредством чл. 12, ал. 1, т. 3 и ал. 3, т. 1 от Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване. Съгласно разпоредбата на чл. 195б от Закона за водите вземанията за незаплатените по реда на чл. 195а, ал. 1 такси по този закон се определят с акт за установяване на публично държавно вземане от директорите на басейнови дирекции, издаден по реда на чл. 16б ДОПК, което производство има за цел установяване по основание и размер на публични вземания. Основанието за дължимостта на процесната такса за водовземане е регламентирано със Закона за водите, като законодателят в нормата на чл. 194, ал. 6 от Закона за водите е предвидил конкретният размер на дължимата такса да се определя съгласно подзаконов нормативен акт. В настоящия случай е приложима Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, в сила от 01.01.2017 г.

Съгласно чл. 11, ал. 1 от Тарифата таксата за водовземане от подземни, включително минерални води, и от повърхностни води, освен в случаите на водовземане с цел електропроизводство от водноелектрическа централа (ВЕЦ), се определя по следната формула $T = E \times W$, където: T е размерът на дължимата годишна такса - в лв.; E - единичният размер на таксата в зависимост от целта, за която ще бъде ползвана отнетата вода, съгласно таблиците по чл. 12 - в лв./куб. м; W - размерът на отнетия годишен воден обем - за повърхностни и подземни води, в куб. м; размерът на разрешен годишен воден обем - за минерални води, в куб. м.

Съгласно чл. 12, ал. 1, т. 3 от Тарифата единичният размер на таксата за водовземане от повърхностни води за обществено водоснабдяване за напояване на земеделски култури от 01.01.2019 г. е в размер на 0.0013 лв.куб.м.

Според ал. 3 когато водовземането е за напояване, единичният размер на таксата се умножава, както следва:

1. когато отнетият обем вода е по-малък от или е равен на обема вода, изчислен по съответните норми за водопотребление, определени с наредбата по чл. 117а, ал. 2 ЗВ,

за съответните култури - по 0,7;

2. когато отнетият обем вода е по-голям от обема вода, изчислен по съответните норми на водопотребление, определени с наредбата по чл. 117а, ал. 2 ЗВ, за съответните култури - по 1,3.

Спорният по делото въпрос е дали отнетият обем е по – малък или равен на обема вода, изчислен по съответните норми за водопотребление, определени с наредбата по чл. 117а, ал. 2 ЗВ за съответните култури, или е по – голям от този обем.

Видно от подадената декларация по чл. 194б ЗВ за напояване и риборазвъждане е посочен единичен размер на таксата по чл. 12 от Тарифата 0.0013 лв./куб.м. Отнетият годишен воден обем е в размер на 50 374 140 куб. м., което е над разрешеното количество. Това се установява и в изготвената Таблица за изчисляване на обеми вода за напояване през 2020 г. съгласно Наредбата за нормите за водопотребление, по разрешително за водовземане № 003536/17 г. (л.23). Видно от таблицата отнетият годишен обем е по-голям от обема по нормите за водопотребление – $K=1.30$.

В тази връзка, съдът намира, че правилно е използван коефициента по чл. 12, ал. 3, т. 2 от Тарифата - когато отнетият обем вода е по-голям от обема вода, изчислен по съответните норми на водопотребление, определени с наредбата по чл. 117а, ал. 2 ЗВ, за съответните култури.

Следва да се посочи, че вещото лице неправилно е сумирало двата обема на лимит на ползвана вода съгласно разрешителното. Видно от него (л. 25 и сл.) лимитът на ползваната вода е до 42,0 млн. куб.м. годишно, в това число и 0.300 млн. куб.м. за риборазвъждане. Определен е лимит до 13 млн.куб.м. годишно – за компенсиране на недостиг от вода от яз. „Т.“ и яз. „Б.“ в условията на суха година. При анализа на така формулираните лимити, съдът намира, че принципния обем, който е разрешен е до 42 млн. куб.м. Едва в условията на суха година се позволяват допълнителните обеми за компенсиране – от яз. „Т.“ и яз. „Б.“. Тъй като липсват доказателства, годината да е била суха, то общия обем на допустимия лимит е 42 млн. куб.м./годишно, които безспорно са надвишени.

Съгласно нормата на 194, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗВ за правото на използване на повърхностни води се заплаща такса за водовземане. Според дефиницията, дадена с нормата на § 1, ал. 1, т. 7 от ДР на Закона за водите, "водовземането" обхваща всички дейности, свързани с отнемане на води от водните обекти.

Съгласно чл. 194б ЗВ, ежегодно към 31 януари на следващата година титулярите на разрешителни, включително на комплексни разрешителни, издадени по реда на Закона за опазване на околната среда, определят и декларират дължимата такса по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите и обявен на интернет страниците на басейновите дирекции и на Министерството на околната среда и водите. Образецът съдържа данните съгласно тарифата по чл. 194, ал. 6, въз основа на които се определят таксите. В подадената от оспорващото дружество коригираща декларация е посочен идентичен размер на задължението, какъвто е определен и в АУПДВ.

Относно определената лихва, съдът съобрази следното: По аргумент от чл. 84 ЗЗД забавата настъпва след изтичане на определения срок без да е необходимо да бъде връчвана покана за доброволно изпълнение. В случая съгласно чл. 194б, ал. 2 ЗВ задължението по декларацията, по която задълженото лице е изчислило дължимата такса, се внася в срок до 15 февруари на годината, следваща годината на

задължението, поради което периодът на забавата за отчетния период е от 16.02.2021 г., както е приел и административния орган.

С оглед изложеното съдът намира издаденият АУПДВ за законосъобразен , а жалбата срещу него за неоснователна и недоказана .

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. Съгласно чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, за производството по настоящото дело, разноските за юрисконсултско възнаграждение на ответника следва да бъдат определени в размер на 100 лв.,

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на „Напоителни системи“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор А. М. срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 78/09.09.2022 г., издаден от директора на Б. дирекция „И. район“ – [населено място] към МОСВ.

ОСЪЖДА „Напоителни системи“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор А. М. да заплати по сметка на басейнова дирекция „И. район“, разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: